

AKuFF Hírmondó

Arbeitskreis ungarndeutscher Familienforscher
Magyarországi Németek Családfakutató Egyesülete
German Family Tree Researchers' Society in Hungary

VIII. évfolyam, 25. szám

2012. március 31.

Tartalom

Az elnök előszava	2
Emlékezés két nagyra	4
Polgár Ákos: Családtörténeti kutatásaim	6
Kegli Teréz bemutatkozása	10
Steinhauser Klára: A katona ismeretlen sírja	12
Lévay Béla: A sváb bevándorló Niederkirchner-család címeres levele	16
Egérkattintással őseink nyomán	20
Amrein Ilona: Megoldódott egy rejtély –	
A Hibschenberger család származása	23
Változások a tagságban	27
Új könyvek a könyvtárunkban /	
Neue Bücher in unserer Bibliothek	28

Honlapunk/ Unsere Homepage:

www.akuff.org

Az elnök előszava

Hatalmas időköz van a legutóbbi, pilisvörösvári találkozótól a következő, Nagybörzsönyben tartandó taggyűlésig. Még a jövő rejtélye, hogy a tagjaink azért jelentkeztek-e oly szép számmal a 2012. évi első találkozóra, mert hiányzott már nekik az egyesületi élet, vagy azért, mert ezen a találkozón szokatlanul gazdag, minden igénynek megfelelő program várja őket. A helyes megoldástól függ, hány találkozó is legyen 2012-ben.

Az év elején fel kell állítanunk egy mérleget. Mit hozott nekünk 2011 és milyen veszteségeink voltak?

A magyarországi nemzetiségeknek nyújtandó állami támogatások új rendszere a mi nézőpontunkból rossznak tűnik. Nem volt még év az alapításunk óta – leszámítva az első éveket –, hogy a pályázataink teljesen eredménytelenek lettek volna. Csekély vigasz számunkra, hogy nem csak az AKuFF maradt állami támogatás nélkül, más szervezeteknek is ugyanez a keserves tapasztalatuk. Nem tudunk már pályázatot írni? Alig hihető; mindesetre nehezebb lett egy pályázat anyagát összeállítani. Az egyetlen támogatónk a bajai német önkormányzat volt. Ezúton mondunk nekik hálás köszönetet!

A pénzre azonban nagy szükségünk lett volna. A fejlődés, az alkotó munka nem akadhat el. Kiadtunk egy új könyvet (Gyoma családkönyve) és a honlapunknak gyökeresen új megjelenése lett (a tartalommal való kitöltése még folyamatban van). Mindkettő költséges projekt volt.

A személyi jövedelemadó 1 %-ából származó felajánlások összege ismét süllyedt. Tudom, hogy sok tagunk nyugdíjas és sokaknak van gyerekeés ezért inkább bizonyos oktatási intézménynek ajánlanak fel, de tény, csak az adófizető egy töredéke adja a kétszer egy százalékot valamely egyház és/vagy társadalmi szervezet részére. A nyugdíjasoknak (és nem csak nekik), vannak családtagjaik, rokonaik, akiknek van jövedelmük. Kérjük tőlük az egy százalékot! Szomorú, hogy a jelenlegi összeg egy százaléka 20 személytől ered és ennek kb. Egynegyede az én rokonságomból. De hiszen több mint 110 aktív tagunk van!

A gazdasági válság következménye is, hogy eddig csak az anyagiak miatt panaszkodtam, gondolják azonban el: pénz nélkül nincs egyesület.

Néhány jó dolgot röviden már említettem: kiadott új könyv, új weblap. Azonban az is örömdetes, hogy a tagságra jelentkezéseknél újra fellendülés

tapasztalható – sajnálatos veszteségek mellett. És régi tagok is reaktiválják magukat, a mostani találkozónkat is egy ilyen tag, Batizi Zoltán szervezi. Benne vagyunk a köztudatban: interjú a közszolgálati rádióknak, kurzus a bajai főiskolán, előadás Mecseknádasdon, ami mind arra mutat, hogy nem értelmetlen a létünk. Talán hagyunk magunk után valamit a német nemzetiségi életben.

Dr. Pencz Kornél

10 éve az AKuFF tagja / Seit 10 Jahren AKuFF-Mitglieder:

026	Frankovics Ignácné	2001
027	Wéber György	2001
028	Meszlényi Zsolt	2001
030	Dudás Jánosné	2001
031	Sétáló Ferenc	2001
034	Grob Gábor József	2001
035	Dr. Bencés Márton	2002
036	Dr. Kende Istvánné	2002
037	Meizner Sándor	2002
038	Bocsárdi Szilárdné	2002
039	Maléth István	2002
040	Karádi Vilma	2002
041	Fellegi Mihály	2002
042	Sebestyén Istvánné	2002

Amennyiben adója 1%-ával szeretné az egyesületet támogatni, kérjük, az alábbi adószámot tüntesse fel nyilatkozatán.

Köszönjük!

18360062-1-03

Az AKuFF 2012-ben két jelentős személyiséggel lett szegényebb, mindketten a maguk módján nagy szolgálatot teljesítettek az egyesületnek.

Petz Gábor Vilmos az egyesület alapítótagja és egyben első kincstárnoka volt. A precíz könyvvezetés alapköveit elhelyezte, ami a vagyont és a gazdálkodást mindig áttekinthetővé tette. Az utána következő kincstárnokokat ő tanította be.

A közigazgatásban és a társadalmi szervezetek vezetésében szerzett tapasztalatai egy ma is működő rendszer felépítését jelentősen megkönnyítette. A családfakutatást nem ő, hanem fia – egyben első titkára az egyesületnek, dr. Petz Gábor művelte.

Amikor egészségi állapota rosszabbodott, kincstárnokként leköszönt. Amikor azonban csak tudott, részt vett az egyesületi találkozóinkon. Így jelen volt a 10 éves jubileumi találkozón is, ahol ő is megkapta az egyesület mág aktív alapító tagjainak járó emlékérmét.

2011 nyarán jelentkezett nála az a súlyos betegség, ami rövid, de súlyos lefolyás után június 10-én, életének 76. évében elvette az életét.

Amilyen fokozatos volt Petz Gábor Vilmos elválása az egyesülettől, olyan váratlan és hirtelen történt mindez Gunzl István tagunknál.

Gunzl István csak 2007 márciusa óta volt az egyesület tagja, azonban rögtön nagy lendülettel vetette bele magát a munkába. Két találkozót is szervezett, Bonyhádon és alig több mint fél évvel a halála előtt Ófaluban. Szeretett szülőfaluja, Mecseknádasd iránt egyedülállóan heves volt, mindig megjelent, ha a községben esemény történt. Nem csak a múlt adatait gyűjtötte össze Nádasdról, Bonyhádról és a környező falvakból, hanem számtalan muzeális értékű tárgy is a birtokában volt.

Segített a Mecseknádasd családkönyv terjesztésében és jó úton járt már Bonyhád családkönyvének elkészítése felé is, melynek szerzője Peter Tarnai, de az anyagról Gunzl István gondoskodott. A legnagyobb feladata még előtte állt. A könyv meghirdetése, megrendelések gyűjtése és a terjesztés. Ha ez a könyv egyszer megjelenik, még nem világos, ki tudja ebben a munkában az ő óriási szervezőképességét helyettesíteni.

Halála előtt nem sokkal még leszállította nekünk Peter Tarnaival Stefan Stader írott hagyatékát, hogy azt feldolgozásra és megőrzésre az AKuFF-nak adják.

Akkoriban már sokkal soványabb volt, mint annak előtte, állítólag problémái voltak a hasában. Ennek ellenére váratlan és letaglózó volt, amikor feleségétől, Klárától azt a hírt kaptuk, hogy Gungl István 2011. december 26-án mindössze 61 évesen elhunyt.

Az AKuFF díszoklevelét egyedüli tagként háromszor kapta meg. Lett volna még ideje.

Két nagy, akik az egyesület életében betölthetetlen űrt hagytak maguk után. Veszteség az árnyékvilágnak, nyereség a mennyországnak.

Add meg neki Urunk a békességet, és az örök világosság fényeskedjék nekik!

**A következő találkozó várható helyszíne és időpontja:
Máza, 2012. június**

Polgár Ákos: Családtörténeti kutatásaim

Polgár Ákos
1111 Budapest
Zenta u. 1

Tel: 1/38-58-704
E-mail:
szaki888@postafiook.hu

Gyerekkorom óta érdekel a történelem. Kb. 12 éves koromban hallottam anyai nagyapám székely nemesi származásáról és láttam a címerét. Bátyja a *kolozsvárt* élt levéltáros-történész **Kelemen** Lajos által összeállított családfa, leveleiből családtörténeti adatok kerültek hozzám. Apai nagyszüleimtől maradtak fent anyakönyvi kivonatok származás igazolás végett kb. az 1940-es évek elején készültek. Anyai nagyanyám rokonaitól is kaptam ilyeneket. Általában a XIX. sz. elejéig, néhol a XVIII. sz. végéig vissza lehetett menni őseimhez ezek által.

Mivel érdekelték még régebbi őseim is, kb. 1986-87-től a MOL-ban kutattam anyakönyvmásolatokat. Az első két évben még csak külső engedéllyel lehetett kutatni. Kállai István professzor az ELTE Történelem Segédtudományai Tanszéke vezetője adott erre engedélyt nekem. Néha plébániákon is voltam olyan névmutatókat nézni, melyekről nem voltak filmmásolatok. Gyakran újra kellett kezdeni a keresést, pl. miután rájöttem, hogy ősanym második, vagy harmadik esküvőjén nem lánykori, hanem előző házassági nevén szerepelt.

Nagyanyáim felmenőit tudtam továbbkutatni a MOL anyakönyvmásolatai közt. 1998-ban ismertem meg György Ilona (AKuFF-tag) harmadunokatestvéremet, aki előtte nagybátyámnál érdeklődött családtörténeti vonatkozásban. Átala a Mormon Egyház németországi és lotaringiai anyakönyvmásolatokat tudtam kutatni. Legrégibb adatot Augsburg környékéről találtam, 1604-ből.

Német nyelvű őseim sokfelől jöttek, társadalmi helyzetük is változatos volt. Falusi földműves, szabó, takács, kőműves, vendéglő haszonbérlo,

iskolamester, városi polgárjogot kapott, vagy anélküli, szőlőműves, mészáros, molnár, gyertyaöntő-mézeskalácsos (főleg mesterek), kereskedők, vagy éppen Budán a mai Varsányi Irén utca helyén, vizesárok mentén marhatartó. Pesten szabósegéd ősöm néhány évig kocsmáros volt. Pécsre 1696-ban jött Josef **Rockinger** pékmester ősömet a XVIII. sz. elején háromszor választották meg városbírónak.

A Fővárosi Levéltárban is kutattam. Legrégibb budai ősöm Anton **Igl** téglaegető, a tanácsülési jegyzőkönyvek szerint a mai Szlovénia területéről jött, 1718-ban vett házat *Újlakon* a mai Frankel Leó úton; abban az évben kapott polgárjogot is. Pécsi anyakönyvekben 1710-12-ben találtam róla adatokat. Fia molnár lett (nevelőapja is az volt), 1860-ig találkoztam anyakönyvekben molnár Iglekkel. A Pécsi Levéltárban többek közt **Edenhoffer** ősöm végrendeletét találtam meg. Ő *Pinkafőn* (Vas vm.) született. *Siklóson*, majd *Pécsen* volt mészárosmester. Segítettek kutatásaimban Hengl Ferdinánd és Stefan Stader kötetei, utóbbiakat főleg az AKuFF öszejöveleteken tanulmányoztam, de Budapesten a Lendvai utcai német könyvtárban is megvannak.

Sok adatot találtam Illyefalvi: Pest és Buda polgárjogot nyert lakosai, 1687-1848, valamint Madas J.: Pécs-Belváros telkei és házai c. könyvekben. Interneten a www.skoumal.eu/linkek által bányai őseimhez tudtam még adatokat találni.

Jelenleg az actapublica.eu/matriky/brno oldalain keresem **Procházka** dédpám felmenőit, morvaországi anyakönyvekben. Ő Bécsben nősült, apósa Josef Gollner középiskolai tanár volt. Az ő apósa Jakob Weigl szövőmester volt a mai morvaországi Jihlavában.

Családtörténeti adataim a világhálón az AKuFF-on kívül a MyHeritage és a Családfalu lapokon vannak.

Kutatott neveim:

Morvaország (Kromeriz környéke):

Hostice: Prochaska, Dupak, Staynik

Skastice: Wawra

Zborovice: Zapletal, Foltin

Selesovice, Rataje: Chalupa, Barvienicek

Sobiellice: Kucera

Popovice: Sigmund

Morvaország, Jihlava: Weigl, Messerer

Morvaország (Ceské Budejovice körny.)

Dolní Dunajovice: Ludvig, Friedl

Ausztia

Wien (Leopoldau): Gollner

Blumenthal, Obersulz: Gollner, Pichler, Brunner

Wolfpassing: Göbl (Geb)

Pinkafeld: Edenhoffer

Bajorország

Dingolfing: Rockinger

Friedberg: Schnell

Lechhausen: Wolff, Bischl, Bermeitinger

Wollishausen: Weinmayr, Serhoffer

Mühlhausen: Hartl

Igenhausen: Rach

Észak Rajna-Vesztfália

Butterbach, Eckenhausen: Krebs, Maiworm

Oberhundem: Annabring, Schösser

Oedingen: Kühne, Sievers

Hessen

Neger, Rhode: Krebs

Lotaringia

Beckerholz: Eberhard, Kün, Braun, Leonard

Szlovénia

Utik: Ig(e)l

Magyarország

Budapest

Buda: Ludvig, Rummer, Göbl (Göb, Kep) Ig(e)l, Kolland, Glasser, Platner

Pest: Ludv(w)ig

Pécs: Schwarz, Graff, Volfort, Edenhoffer, Vojvodics, Rockinger, Igl, Wéber

Siklós: Schwarz, Zombori, Durasec

Beremend: Schwarz

Mohács: Graff

Szentlászló: Lö(e)ffler, Nock

Mozsgó: Löffler

Somogyhárságy: Guth

Boldogasszonyfa: Roth, Hö(e)rner

Bácska

Zombor: Karnász, Brückner

Bánát

Temesvár: Killer, Lakatos

Órsanád, Nagycsanád: Rausch, Schisler

Nagyszentmiklós: Loch

Erdély

Marosvásárhely, Nyárádszentlászló: nagyernyei Kelemen

Nyárádgálfalva: Czeglédi

Marosköz, egyelőre ismeretlen települések:

csikfalvi (kisgörgényi) Incze, demeterfalvi Nagy,

Vadasdy (Dakó), bedei Kövesdi

Ádamos: albisi Csomoss, kibédi Péterffy, karatnai Bodó, Muzsnai Kovács

Felhívjuk tagjainkat, hogy amennyiben lakó- vagy származási helyükön segítséget tudnak nyújtani egyesületi találkozó megszervezésében, jelentkezzenek.

Feltétel, hogy 50-70 személy részére elegendő hely legyen, valamint az étkezési lehetőség biztosított legyen.

Jelentkezni az egyesületi találkozókon személyesen, vagy írásban dr. Pencz Kornél elnöknél lehet.

Szeretnénk, ha találkozóinkat hosszabb időre előre meg tudnánk tervezni, hogy a tagjaink az egyéb programjaikat ennek megfelelően tudják alakítani.

Kegli Teréz bemutatkozása

7800 Nagytótfalu,
Petőfi S. u. 10.(III-XI. hó)

2040 Budaörs,
Ostor u. 32. (XI-III. hó)

Tel: 30/407-70-13

Bián születtem 1938-ban. Az akkori község Torbággyal egyesült, és napjainkban már városi rangot kapott. Születési nevem: **Steinhauser** Teréz.

A sorsom úgy hozta, hogy életemből 40 évet ott töltöttem, ahonnan az őseim 300 éve eljöttek. 1956-tól

Baden-Württemberg tartományban éltem a családommal.

Nyugdíjas koromban visszajöttem a szülőházamba.

Első ősünk, apai ágon – **Franciscus Steinhauser** *Torbágyon* telepedett le. 1718-ban fia született Barbara nevű ősanyánktól. Azt is megtaláltuk a húgossal, hogy ilyen nevű férfi 1712-ben *Ulm* környékéről elindult Magyarországra, de hogy hol kötöttek házasságot Barbarával, azt még nem sikerült kikutatni.

1975-ben az anyai ágot *Vértessbogláron* kerestem az akkor 10 éves unokaöcsémrel. A plébános segítőkészen mutatta az anyakönyvben az adatokat. A dédapámnál ezt a bejegyzést olvashattuk: illegitim. Unokaöcsém kérdésére, hogy az mit jelent, a pap így válaszolt: törvénytelen.

– És ez megtörtént a mi családukban? – kérdezte megrökönyödve a fiú.

A délszláv háború idején egy segélyszállítmányt kísértem Baranyába. Nagytótfaluban mutattak egy eladó régi sváb parasztportát. Már első pillanatban megtetszett. Fiaim tanácsára megvettem, hogy majd a nyugdíjas éveimet ott töltsöm. Azóta az épület eredeti formáját megtartva sokat alakítottam az U alakú, körbe tornácos, oszlopos házra. A szobákat a helyi

jellegű bűtorokkal rendeztem be. A környékbeliek örültek, hogy megszabadultak a „régi” garnitúrától, én meg éppen olyanra vágytam. Az udvaron alakítottam ki helyet a mára már több mint 650 darabos téglagyűjteményemnek. Az egykor élt mesterek keze munkáját dicsérő „míves” kukoricagörében őrzöm a különleges téglákat, amelyek nagy részét a külföldi útjaimról hoztam. Az ács munkások remeke az a hatalmas pajta, aminek a tetőzetében nincsen szög, ácskapocs. Mindent pontos illesztéssel, csapolással oldottak meg. Itt állnak a szekrények, amiben 250 saját készítésű babát állítottam ki. Kezdetben híres festők nőalakjait „babásítottam” meg. A lila ruhás nő és a Rőzsehordó volt az első darabom. Aztán a királynők sorozat következett. Tavaly nyáron a magyarországi népviseleteket dolgoztam fel. A régi istállóban találtam helyet a különböző foglalkozások megmaradt szerszámainak, például eszterga, gyalupad, stb.

Két év óta családom történetét, személyes emlékeimet vetettem papírra és fiam anyagi támogatásával már három könyv meg is jelent. *Ars poeticám* Luther Mártonról: „Ha tudnám, hogy holnap meghalok, ma akkor is ültetnék egy gyümölcsfát.”

Steinhauser Klára: A katona ismeretlen sírja

Az Interneten keresztül levelet kaptam Heilbronnból, **Schmidt Mátyástól**, Budaörs város díszpolgárától. A Kölnben élő **Peter Albertz** kérését továbbította benne. Albertz úr már évek óta keresi a világháborúban elesett nagybátyja sírját. A Vöröskereszt értesítette, hogy nagybátyja, **Stefan Wolff** Budaörsön vesztette életét. Ehhez az információhoz a budaörsi születésű, de Amerikában elhunyt **Bechmann** János elmondása alapján jutottak.

Először a Honvédelmi Minisztérium Hadisírgondozó Irodáját kerestem meg, ahonnan hamarosan megérkezett a válasz: „A HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum német partnerszervezete, a Volksbund Deutsche Kriegsgräberfürsorge (Német Háborús Sírokat Gondozó Népi Szövetség) közel két évtizede folytat kutatásokat Magyarországon, hogy a hazánkban elesett német katonák méltó, végső nyughelyen nyugodjanak. (..)

Az adatbázisban található adatok szerint Wolff, Stefan (Eschweiler, 1927.03.01) 1944 decemberében halt meg, és a magyarországi áttemetési munkálatok során sírját nem sikerült azonosítani, ezért a budaörsi német-magyar katonatemetőbe történő áttemetése nem volt lehetséges. Neve a katonatemető emlékkönyvében megtalálható. Sajnos még több mint 60 év után is vannak olyan katonák, akik ismeretlenül, vagy jeltelen sírban nyugszanak, így Stefan Wolff is.”

Ezt az információt eljuttattam Schmidt Mátyásnak és ő továbbküldte Kölnbe.

Hamarosan újabb levél érkezett, amelyben Albertz úr arra kért, hogy nézzek utána a budaörsi Plébánián, talán ott található olyan bejegyzés, aminek alapján megtaláljuk nagybátyja sírját.

Varga János plébános úr engedélyével belepillantottam a Halotti Anyakönyvbe. Ott, az akkori háborús körülmények ellenére pontos bejegyzésre találtam:

Név: Wolff István (így) német katona,
Születési idő: 1927 3. 1. hely: Eschweiler
A halál időpontja: 1944. december 25
Halálának oka: lövés okozta sérülés
A temetés időpontja: 1945. január 13
A pap: dr. Sík Zoltán
Tábori postaszáma: 34410D

Az adatokból egyértelművé vált, hogy az általunk keresett Stefan Wolffról van szó. A Halotti Anyakönyvbe sem akkor, sem most nem írják be, hogy hova temetik az elhunytat. Közben jobban figyeltem az évszámokra: 1927-1944. Stefan még csak 17 éves volt! Még szinte gyerek!

A halál időpontja és a temetés között majd három hét telt el. „Úgy feküdtek a halottak a templom mellett, mint a fahasábok”- mesélte egyszer nekem Zengl Léní néni szemtanú. Közöttük lehetett a fiatal német katona holtteste is.

Azokban a napokban sokat gondoltam Stefan Wolffra. Jól tudom, hogy a második világháborúban milliók veszítették életüket, 60-70 millió között van a számuk és milliónyi volt közöttük a fiatal, mégis, hogy ez a fiú itt halt meg, itt folyt ki a vére, ezért szerettem volna többet tudni róla.

Albertz úr egy ed-t küldött számomra. Nagyon megható az a szívós igyekezet, az a kitartó kutatómunka, amellyel az unokaöcs kereste a nagybácsi nyomát. Évek óta levelezésben állt különböző szervezetekkel, írt a budaörsi Behmann Jánosnak is, Kansas Citybe, akitől a kezdeti, fontos információ származik, de jó néhány levélváltás történt közte és Schmidt Mátyás között is. Közben vizsgálta a történelmi korszakot, a front mozgását, a magyarországi hadszínteret, Budapest ostromát. Kétoldalnyi az áttanulmányozott művek bibliográfiája. Képeket archivált, elkészítette a Wolff-családfát, megőrizte a katona leveleit, amit a frontról írt a családjának.

Stefan Wolffnak három nővére és egy húga volt. Az általános iskola után a pékmesterséget tanulta. Tagja lett a hitlerjugendnek. Mi nem éltük meg azt a kort, ezért csak könyvekből tudhatjuk, hogy a fiatalok ezreit tévesztették meg hazug szólamokkal. Stefan a tűzoltó alakulathoz került és 1944 szeptemberében elvitték katonának. A halálos fejlövés Budaörs térségében érte. Aztán 38 társával tömegsírba temették. Az országos Német-Magyar Katonai Temető megnyitásakor a sír szinte a földdel egy szintben volt. Innen már nem lehet követni a történeteket.

Stefan leveleiből Albertz úr engedélyével idézek részleteket.

Valamennyi levél udvarias formulákkal kezdődik. „Legjobb üdvözetemet küldöm” vagy „Én jól vagyok, remélem ti is egészségesek vagytok.” Ugyanígy a befejező sorokban is illedelmesen elköszön: „Zárom soraimat, a ti Stefanotok”

1944 októberében még Szlovákiából – 70 km-re Pozsonytól – írta a levelét édesanyjának.

„Ki tudja, mikor érek rá megint és holnap hol leszünk. Egy idősekből álló csoporthoz osztottak be minket, frissítésnek. Ők Sztálingrádnál is harcoltak. Hogy vagytok? Jönnek még a repülő? Itt nem. Még az utcai lámpák is égnek.”

„Majd mesélek arról, amit nem lehet leírni és nem is szabad. Egyszer majd eljön a nap, amikor viszontlátjuk egymást.”

Stefannak tudomása volt arról, hogy Aachen környékét, ahol szülőhelye található, az amerikai bombázók erős támadás alá vették. Eschweiler lakosságát evakuálták.

Október 28-án ezt írta: „Köszönöm a levelet, amit ma kaptam meg. Örülök, hogy hat hét után hallottam otthonról (..)Miattam ne aggódjatok, még nem kerültem a frontra, talán majd karácsony után. Kiképzést eleget kaptunk. Üdvözlök minden ismerőst. Isten vigyázzon rátok.”

A november 19-levelemben ez áll: „Kedveseim, tegnap köszönettel négy levelet kaptam otthonról. Papa, mama, Gretchen, Lenchen! Barbara és Christel hogy vannak? Jelenleg nyugalom van, de hamarosan kezdődik. A tengerész a viharban nem fél. A szabadságra még nem gondolhatunk.”

A december 1-jén keltezett, hosszabb levelét Stefan már Magyarországról írta: „Mi minden nap egy másik faluban vagyunk, most 1 km-re állunk a fronttól a legnagyobb készültségben. Mindenkinnek van biciklije és megyünk, mint az ördögök.

Három orosz egység már átjött a Dunán és az egyik pont felénk tart. Jelenleg gránáttal lönek. Mi meg visszalövünk. Tegnap délután futóárkokat ástunk: 1.8 méter mély, 60 cm széles és 9 méter hosszú.”

December 4-én: „Itt a tél. Fontos, hogy van tüzelőtök. Adventi koszorút csináltunk. Ez otthonos érzést hozott. Ha egy darabig nem hallotok rólam, akkor se aggódjatok. Ez már nem tart sokáig és akkor mindennek vége.”

13-án: „Kedves szüleim és nővéreim. Imádkozzatok Istenhez, hogy a háborúnak vége legyen és egészségben viszontláthassuk egymást”

Egy napra rá írta az utolsó levelét: „Bocsánat a piszkos levélért, de a frontról írom a futóárkokban. Mindent meg lehet szokni, a visító gránátokat, a füttyülő golyókat, ez a mi mindennapi muzsikánk. De mikor lesz ennek vége? Remélem, eljön az a nap. Az egyetlen, amit tenni tudunk, hogy egész nap imádkozunk. Tíz nap múlva karácsony. Remélem, akkor már tető lesz a fejünk fölött”.....

Egy borongós, ködös tavaszi napon kimentem a Német Katonai Temetőbe azzal a szándékkal, hogy a több mint tízezer név közül megkeressem Stefan Wolffét. Az út végén álló húsz emlékoszlop közül az utolsó legalján meg is

találtam. Az oszlop tetején ez áll: Azoknak az emlékére, akiknek a sírját már nem lehet felkutatni.

Amikor kifele jöttem egy fiatal férfi érkezett a kapuhoz, virággal a kezében. Köszöntünk egymásnak. Felbátorodva megkérdeztem:

- Önnek is van itt halottja?
- Nincs - válaszolta - De nagyon tisztelem ezeket az embereket.

Az Egyesület kiadásában megjelent könyvek:

1. Rísz András: Nagyárpád község családkönyve 1723-1945
2. Ament Andor: E L E K benépesítése a törökvész után (1724-1800)
3. Amrein Ferenc - Amrein Ilona - Auth Szilvia: A Baranya megyei katolikus települések Mecseknádasd és Óbánya családkönyve 1721-2007
4. Stefan Rettig - Josef Skribanek † : Vaskút családkönyve 1772 - 1947
5. Maléth István: Gyoma evangélikus családkönyve 1835-1918

	<u>Áruk tagoknak</u>	<u>egyesületen kívülieknek</u>	<u>külföldre</u>
1.	3.000,- Ft	3.500,- Ft	25 €
2.	1.500,- Ft	2.000,- Ft	10 €
3.		elfogyott!	
4.	9.900,- Ft	9.900,- Ft	59 € (AKdFF-nél)
5.	4.700,- Ft	4.700,- Ft	25 €

+ postaköltség

A könyvek megvételével az AKuFF könyvkiadási tevékenységét támogatja!

Lévay Béla: A sváb bevándorló Niederkirchner-család címeres levele

A jelen témához Csepel történetéről röviden annyit kell tudni, hogy a mohácsi vészt követően lakói az 1560-as években elmenekültek. A törökök kiűzése után az egész Csepel-szigetet Savoyai Jenő (*Prinz Eugen, Eugène-François de Savoie-Carignano*) herceg [1] vásárolta meg 1697-ben. Az uradalom gazdasági érdeke volt a község újratelepítése. Ezt Savoyai a bécsi udvar elnémetesítő politikáját szolgálva elsősorban németek betelepítésével kívánta megoldani [2].

Perényi József Csepelről írott monográfiájában [3] közli a herceg és a 8 „Svábországból” betelepülő család között 1712-ben létrejött telepítési (úrbéri) szerződés szövegét, amelynek alapján a település létre jött. A 8 családot név szerint fel is sorolja:

„E családok a következők: *Uitz, Fürcht, Schäffer, Niederkirchner, Petz, Harb, Russ (kihalt) és Most.* Közülük a *Niederkirchnerek* nemesi származásúak. Nemesi címerüket egyik ősüknek a promontori prefektus szolgáltatta ki, ugyanis a fontosabb okmányokat a köznemesekét és a jobbágyokét is többnyire az urasági kastélyokban őrizték, mint védettebb helyen.”

Egy címeres levéllel betelepülő sváb család önmagában is egy rendkívül érdekes és ritka eset. Hát még ha a családkutató felesége is ennek a családnak az egyenes ági leszármazottja!

A feleségem, *Sándor Márta* nagymamáját ugyanis *Niederkirchner Máriának* hívták (*1893; +1960). Feleségem csepeli egyenes ági felmenőit viszonylag könnyen fel is tudtam deríteni visszamenőleg egészen a 8. generációs szintig. A legkorábbi, anyakönyvileg dokumentált ősnek, *Niederkirchner Józsefnek* a halotti anyakönyve alapján számított születési éve

1720. Ő tehát minden valószínűség szerint már az 1712-ben betelepült Niederkirchner-házaspár Csepelen született fia lehetett. Foglalkozása varga (sutor) volt, ami nem igazán vallott nemesi származásra, de lehet, hogy a család egy elszegényedett ágának a leszármazottja volt, aki büszkén őrizte nemesi származásának a bizonyítékait.

Nagyon érdekelt a Niederkirchnerek nemesi címeres levelének a sorsa. Látni szerettem volna. Másfél évtizeden keresztül azonban eredménytelenül nyaggattam feleségem idősebb Niederkirchner-rokonait, hogy derítsék már fel, kinél lehet meg esetleg az a bizonyos, a promontori prefektus által kiszolgáltatott címeres levél. Valószínűleg a telepítési szerződés 300 éves évfordulójához kapcsolódóan Csepelen tervezett évfordulós ünnepségek előkészületei során közzétett felhívások is közre játszottak abban, hogy 2011-ben aztán végre előkerült az egyik Niederkirchner-leszármazottól egy eléggé megviselt színes példány, amelyik átvészelte az idők viharait. Erről sikerült egy jó minőségű fotokópiát szereznem:

A címeres levélen levő szövegek magyar fordítása a következő:

A rajna vidéki v.NIEDERKIRCHNER nemzetség családi címerének heraldikai leírása

Ennek a családi címernek az adományozása 1372-re, a Rudolf von Habsburg alatti, hőstettekben gazdag lovagkorra esik. Ez a címer a pajzsában félig fekete, félig ezüstfehér négyzeteket tartalmaz, amelyek a fehér tollakkal szegélyezett sasszárnyakon is megjelennek, és ez szimbolikusan az ellenségei felett aratott győzelmet jelenti; az egyenesen néző nyílt sisak az egyenes jellemet, a nyíltszívűséget jelenti, amelyek a korai lovagságnak a fő erényei voltak. A sisaktakarók aranysárgák és kékek, illetve ezüstfehérek és vörösek.

Niederkirchner címeres levél (almáris) Badenban

[Címerkép]

NIEDERKIRCHEN

*(Ez egy létező helység neve Németországban Kaiserslauterntől északra.)
Kiállítva színesben.*

Utólagos oldalfelirat: Niederkirchner József tulajdona
Aláírás(?): Kling Csepelen

A dokumentum valósághűnek látszik, de az említett *Rudolf von Habsburgot* sajnos nem sikerült azonosítanom. Badenban viszont, ahol a címeres levél szerint a Niederkirchnerek éltek, abban az időben volt egy őrgróf, *Rudolf VI Markgraf von Baden* (1353-1372).

A címer történetéhez közvetve hozzá kapcsolódik a 2012. január 28-án a Csepeli Svábok Szabad Kulturális Egyesülete, a Csepeli Önkormányzat és a Csepeli Német Önkormányzat szervezésében megrendezett 22. Csepeli Sváb Bál. Ezen ünnepélyes keretek között megemlékeztek Csepel újratelepítésének 300. évfordulójáról. Felkutatták az első 8 betelepített sváb család ma is élő leszármazottait, akik között a Niederkirchner-, a Moszt-, a

Petz- és az Uitz-családok megjelent tagjai mint díszvendégek röviden bemutatkoztak, majd Csepel polgármesterétől egy-egy, erre az évfordulóra készített szép kerámia emléklakettet vehettek át.

Egy tablón kiállításra kerültek csepeli családok családfái és különböző régi dokumentumok, köztük az itt bemutatott Niederkirchner-címer is. Az egyik Niederkirchner-leszármazott ugyancsak bemutatta ezt a címet díszesen bekeretezett formában. Ez láthatólag a címeres levélről készített másolat volt, de a címer adományozásának a dátumaként 100 évvel korábbi, 1272-es évszám szerepelt rajta. Ebben az időben uralkodott *Rudolf I. von Habsburg* (1218–1291), akit 1273-ban az első német-római királlyá választottak. Ebből a szempontból ez a dátum jobban összhangban van a címeres levélben jellemzett korszakkal.

De, mégis melyik dátum lehet az igazi? Ezt német heraldikusok dönthetnék el, és ők lehetnének a címeres levél hitelességének az igazolói is.

Irodalom

[1] http://hu.wikipedia.org/wiki/Savoyai_Jen%C5%91

[2] Bolla Dezső: Csepel története, Csepel, 2010.

[3] Perényi József: Csepel, Magyar Városok Monográfiája Kiadóhivatala, Budapest, 1934.

Mivel sokunknak származnak őseik a Würzburgi Érsekség területéről, örömmel közöljük az alábbi cikket, melyet az interneten olvastunk:

Egérkattintással őseink nyomán

A Würzburgi Érseki Levéltár digitális anyakönyvi kutatóterme megkönnyíti a családfakutatást és a tudományt – 6000 anyakönyv kutatható szoftver segítségével – a tesztfelhasználók lelkesek – Egyedülálló a német püspökségek körében

Vanessa Biermann (A Würzburgi Ordináriusi Hivatal Sajtóirodája)

Würzburg (A Würzburgi Ordináriusi Hivatal Sajtóirodája) A Würzburgi Érseki Levéltár történelmi anyakönyvi állományába kétmillió oldalnyi keresztelési, házasságkötési, halálozási adat tartozik. Aki a családfáját szeretne volna kutatni, eddig filmeket, ún. microfich-eket kellett egy speciális eszközzel átnézzen. Ez a körülményes módszer mára már a múlté. Január 30-án hétfőn nyit ki a digitális anyakönyvi kutatóterem – formájában egyedülálló a német püspökségek körében. Ekkortól a bejegyzések egy felhasználóbarát program segítségével kutathatók és nyomtathatók ki a Würzburg, Domerschulstraße-ban található Érseki Levéltárban. Tesztfelhasználók már január 27-én pénteken a sajtó képviselőinek jelenlétében kipróbálhatták az adatbázist.

Az egyházi levéltárakban az anyakönyvek a legkeresettebbek. A családfakutatás számára a legfontosabb források, mert Németországban a polgári anyakönyvezés csak az 1870-es években kezdődik. A Würzburgi Érseki Levéltár őrzi az érsekség plébániáinak történelmi anyakönyveit. „A bejegyzések részben már a 16. században kezdődnek és a 19. század végéig tartanak. 1875-ig minden bejegyzést digitalizáltunk”, magyarázza Dr. Johannes Merz professzor, az Érseki Levéltár vezetője. És ezek az adatok különösen keresettek. Naponta érkeznek megkeresések a világ minden részéről, melyekben a származási viszonyok megállapítását kérik. 1200-1500 személy keresi fel évente az Érseki Levéltárat, hogy az 550 plébánia 6600 anyakönyvében a családfáját kutassa.

„Hogy ennek a nagy keresletnek jobban meg tudjunk felelni és a használat is a mai időknek megfelelőbb formában tudjon történni, 2008-ban az a döntés született, hogy az anyakönyvi köteteket a kutatóteremben digitálisan is

rendelkezésre bocsátjuk.”, mondja Merz. A digitalizálás 2009-ben kezdődött és egy évig tartott, az új szoftver programozása még egy évig. 2011 ősze óta vesézik ki a tesztfelhasználók az új rendszert. „Az a célunk, hogy a Würzburgi Érsekség „hosszútávú memóriáját” tartalmazó sokrétű információkat konunknak megfelelő módon bocsássuk rendelkezésre.”, magyarázta Dr. Karl Hillenbrand püspöki helynök. A digitalizálás fontos „emlékeztető”.

Aki a digitális anyakönyvi kutatóteremben szeretne kutatni, előzetes bejelentkezés nélkül teheti meg a 20 munkahely egyikének használatával. Az anyakönyveket számítógépen lehet megtekinteni. Egy adatbázisban szerepel minden egyes anyakönyv a bejegyzés típusával – tehát keresztelések, házasságkötések, halálozások, bérmlások, elsőáldozások, valamint családkönyvek – a pontos időszakkal, amelyet felölel és az érintett településekkel. A keresőben csupán a város vagy a falu nevét és az időszakot kell megadni. „A személyekre vonatkozó adatvédelmi határidők miatt a keresztelési anyakönyvek az utolsó bejegyzéstől számított 120 évig zároltak, a házassági és halotti anyakönyvek pedig 100 évig”, magyarázta Christiane Landois, levéltári kezeléssel és egyházi anyakönyvekkel foglalkozó előadó. A rendszer a keresésnek megfelelő anyakönyveket adja ki. A digitalizált anyakönyvi oldalakat egyenként meg lehet tekinteni, szinte tetszés szerint nagyíthatók és definiálhatók a kivágások, melyek nyomtathatók.

Günther Scherpf tesztfelhasználó lelkes. Már kerek négy éve foglalkozik hobbiszerűen családfakutatással és korábban órákat töltött el a microfich-ekkel. „A digitalizálásnak köszönhetően 50%-kal kevesebb időre van szükségem”, örül a würzburgi. Azonban nemcsak gyorsabb az új rendszer, hanem olcsóbb is. Korábban naponta 18 Eurót fizetett, mivel csak két anyakönyv megtekintésére volt fix ár, minden további 1,50 Euróba került. Ma napi átalányt fizet, ami öt Euró. Már 1300 ósét sikerült kikutatnia és még tovább akarja csinálni. „Ez egy igazi szenvedély.”

A következő lépés az adatok interneten való hozzáféréseinek biztosítása, mondta Merz. Azonban ezzel még türelemmel kell lenniük a felhasználóknak. A hatalmas adatmennyiségek és az egyházi levéltárak korlátozott eszközei miatt „a fennálló jogi, levéltári szakmai és szervezési kihívások csak lépésről lépésre győzhetők le, ha a végén tartós és felhasználóbarát megoldást szeretnénk látni.”, hangsúlyozta Merz. „Mégha az internetes megvalósítás hosszabb időt is fog igénybe venni, az Érseki Levéltár kutatótermében való hozzáférhetőséggel a lehetséges lépést akarjuk megtenni és egyidejűleg jelezni

akartuk, hogy számunkra fontos ez a kérdéskör és a gazdaságilag vállalható eszközfelhasználás keretei között tartósan támogatjuk.”, mondta Hillenbrand.

Amennyiben nincs mód az egyéni kutatásra, az Érseki Levéltárat is meg lehet bízni. A nagy kereslet miatt azonban 2-3 hónapos várakozási idővel kell számolni, hangsúlyozta Merz. Ezen kívül a megkeresések és válaszok csak írásban tehetők meg, hogy az esetleges félreértéseket elkerüljék.

A jövőben az Érseki Levéltárban minden hétfőn és szerdán 10 órától rövid bevezetőt tartanak a kutatóprogram használatáról. Ezen túlmenően készült egy felhasználói kézikönyv, amely a többi napokon segíti a felhasználókat a programmal való kutatásban.

Az Érseki Levéltár hétfőnként és keddenként 9-16 óráig, szerdánként és csütörtökönként 9-19 óráig tart nyitva – pénteken és hétvégeken zárva tart. További információt a következő honlapokon találnak: www.abbw.bistum-wuerzburg.de.

Forrás:

http://www.bistum-wuerzburg.de/bwo/dcms/sites/bistum/information/medien/pressestelle/nachrichten/index.html?f_action=show&f_newsitem_id=55087

Megjelent 2012. január 27-én

Kérjük kedves kutatótársainkat, illetve mindazokat, akik lapunkat olvassák, küldjék el szakmai cikkeiket a Szerkesztőségbe, hogy azokat folyamatosan megjelentethessük! Csak elektronikusan megküldött (Word-fájl) cikkeket tudunk megjelentetni, kapacitáshiány miatt nem áll módunkban kézzel vagy írógéppel megírt cikkeket feldolgozni. Munkánkat megkönnyítik, ha írásaikat németül és magyarul is eljuttatják.

Mail: amrein.ilona@freemail.hu (Amrein Ilona)

Amrein Ilona: Megoldódott egy rejtély – A Hibschenberger család származása

Az AKuFF Hirmondó egy korábbi számában (II. évfolyam 4. szám) kiegészítést tettem Stader 21385-ös sorszámú kivándorlójához, Paul Hipsenbergerhez.

Stadernél¹ (Wilhelm und Kalbrunnertől² átvéve) a következő szerepel:

21385 **Hipsenberger Paul**, - Bécs 1770. november, paraszt, 46 éves, házas, 5 gyerek, 7 személy, Elzászból a Bánátba.

Hogy ez a Paul Hipsenberger nem jutott el a Bánátba, azt a fent említett cikkben már részleteztem. A szülőfalumban Mecseknádasdon telepedett le, (a Mecseknádasd családkönyvben³ 3075-ös sorszám alatt szerepel) voltak leszármazottai, de a családnév hamarosan kihalt Nádasdon. Éveken keresztül nem sikerült a származási helyet Elzászban beazonosítanom, de a családfakutatáshoz nem csak kitartásra és türelemre van szükségünk, hanem szerencsére is. Az internet korában hobbink új dimenziót kapott. Számtalan honlap létezik, ahová fel lehet tölteni a családfát és a nyilvánosság számára elérhetővé lehet tenni. A www.geneanet.org honlapon felfedeztem Paul Hibschenbergert (Hibstenbergert), akinek a születési dátuma közel volt az ősom számított születési évéhez és így azonos lehetett az őssómmal. Az adatbázis tulajdonosával felvettem a kapcsolatot és kiderült, hogy valóban az én ősomról van szó.

A vizsgált személy:

Paul Hibschenberger (*1724.01.24 Röschwoog, Elzász +1780.02.27. Nádasd)
Szülők: Johann Michael Hibschenberger, Maria Katharina Schmidt

¹ Stefan Stader: Sammelwerk donauschwäbischer Kolonisten III. H-Kap, Sindelfingen 1999

² Franz Wilhelm-Josef Kallbrunner: Quellen zur deutschen Siedlungsgeschichte in Südosteuropa. München, 1936

³ Amrein Ferenc – Amrein Ilona – Krasz-Auth Szilvia: A Baranya megyei katolikus települések Mecseknádasd és Óbánya családkönyve 1721-2007

I.oo 1747.01.16. Neuhäusel, Elzász Anna Maria **Schweinmann** (*ca. 1725 Neuhäusel, Elzász +1755) Szülők: Johann Georg Schweinmann, Barbara **Brenner**

II. oo 1755.04.15. Neuhäusel, Elzász Anna Maria **Eininger** (*? Iffezheim +?) Szülők: Jakob Eininger, Gertrud **Bastian**

Gyerekek:

1. Johann (*ca. 1760-1762 +1783.02.05. Nádasd) oo 1782.01.17. Nádasd Anna Hip (*ca. 1759)

2. Anna Maria (*ca. 1760-1762 +1828.10.17. Nádasd) oo 1786.01.26. Nádasd Thomas **Imhof**

3. Maria Theresia (*1762.01.10. Köln)

4. Rosina (*ca. 1765 +1780.01.16 Nádasd)

III. oo 1770.05.07. Neuhäusel, Elzász Christina **Voltz** (*1737.12.30. Beinheim, Elzász +1807.01.02. Nádasd) Szülők: Johann Voltz, Regina **Wechter**

5. Magdalena (*177.12.15.12. Nádasd +1775.03.15. Nádasd)

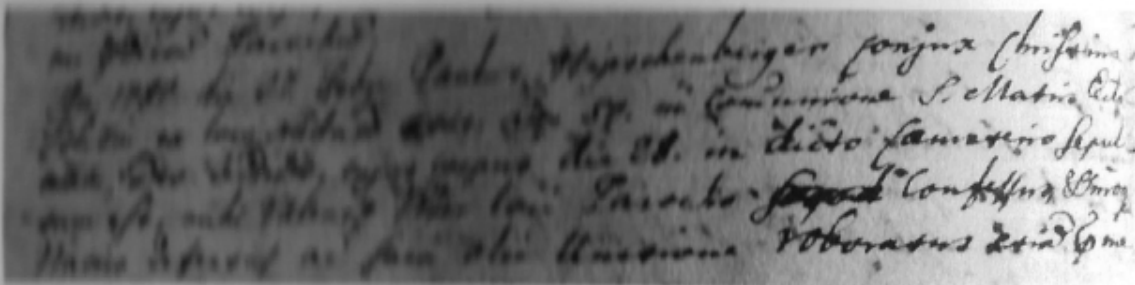
6. Jakob (*1774.10.17. Nádasd) oo 1801.11.24. Pusztakisfalu Maria **Reisz**

7. Josef (*1776.09.05. Nádasd +1776.09.14. Nádasd)

8. Maria Elisabeth (*1777.10.08. Nádasd + 1780.02.22. Nádasd)

Signum + Patrio. Richardus
Hodie Vigesimo quarto mensis Januarii anni 1724. à me puerulo
Josepho Richardo Larocha in Reschawog baptizatus est Paulus
filius Joannis Michaelis Hilschenbergeris Civis et Mariae Catharinae
seu Michaelis ejus uxoris legitime conjugum in Reschawog, natus
eodem die, mensis et anno. Patrinus fuit Paulus Geiger Civis
juratus ejusdem loci, et Martina Maria Lva Kollatin uxor legi-
tima potatis Georgii Heyd Civis Ruyatis, praesente Patre, qui omnes
manum subscripserunt excepta matrina qua nolum fecisse fecit
declaratam se nescire scribere.
Joannes Georgius
Sanß Mischel Sibylun bueger Richardus
P. T. Larocha.
Hodie vigesimo quarto mensis Januarii anni 1724. à me

Paul Hischenberger születési bejegyzése 1724-ből a röschwoogi anyakönyvben

Paul Hibschenberger halotti bejegyzése 1780-ból a nádasdi anyakönyvben

Születők:

Johann Michael Hibschenberger (*ca. 1690 Oberlauterbach, Elzász +1742.03.11. Röschwoog, Elzász) Szülők: Johann Michael Hibschenberger, Katharina N.

I.oo 1716.09.15. Röschwoog, Elzász Maria Katharina **Schmidt** (*ca. 1686 +1733.02.24. Röschwoog, Elzász), Szülők: Johann Schmidt, Margaretha **Regnerst**

Gyerekek:

1. Eva (*1717.08.09. Röschwoog, Elzász +1766.04.21. Röschwoog, Elzász) oo 1743.10.09. Röschwoog, Elzász Johann **Basch**

2. Johann Georg (*1719.04.01. Röschwoog, Elzász) oo Barbara **Heydt**

3. Paul (*1724.01.24. Röschwoog, Elzász +1780.02.27. Nádasd)

4. Anna Maria (*1726.11.03. Röschwoog, Elzász +1773.11.07. Röschwoog, Elzász)

5. Johann Michael (*1729.05.18. Röschwoog, Elzász) I. oo 1751 Barbara **Schwartz**, II.oo 1752 Juliane **Meyer**

II.oo 1733.06.15. Röschwoog, Elzász Susanne **Meyer**

6. Barbara (*1734.12.06. Röschwoog, Elzász +1784) oo Matthias **Schmidt**

Nagyszülők:

Johann Michael Hibschenberger

oo Katharina N.

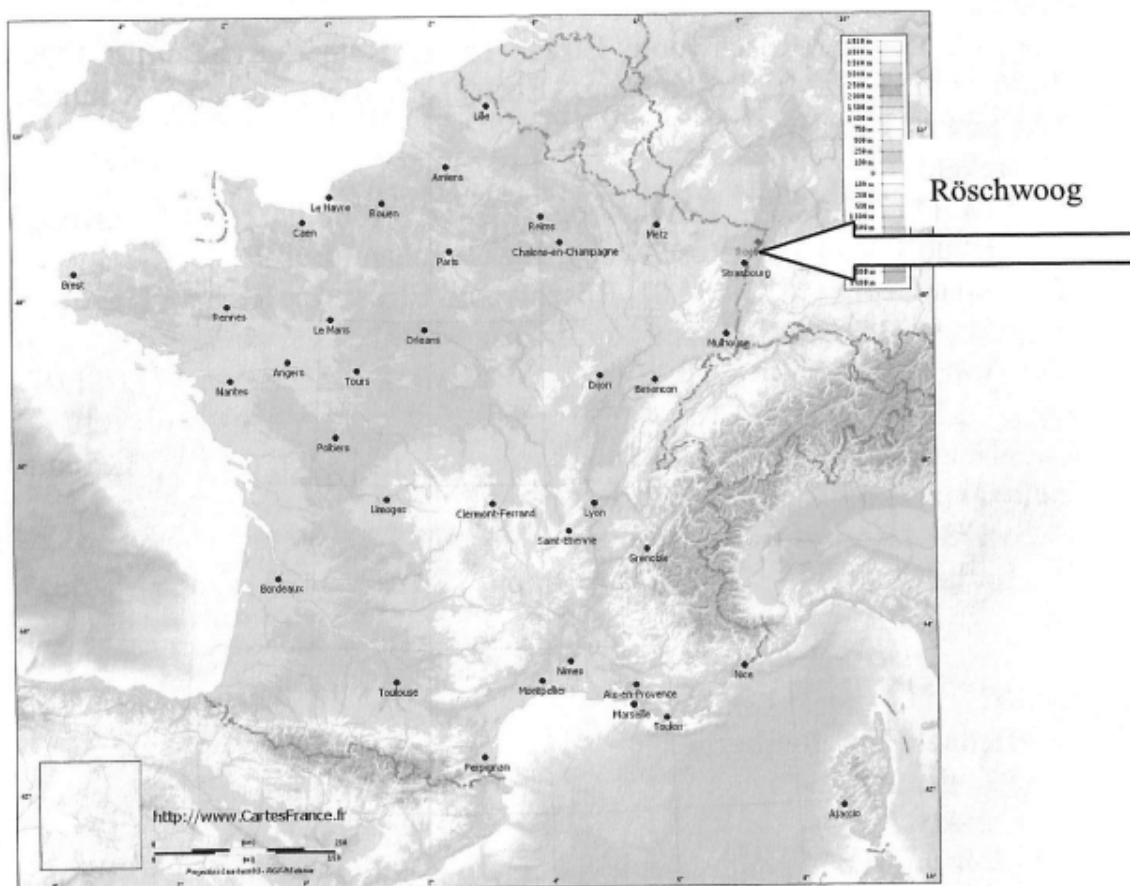
Gyerekek:

1. Johann Michael Hibschenberger (*ca. 1690 Oberlauterbach, Elzász +1742.03.11. Röschwoog, Elzász)

2. Johann Jakob (*ca. 1690 Oberlauterbach, Elzász +1734.11.29.
Röschwoog, Elzász) oo Anna Maria **Ackerman**
3. Katharina (+1744.02.09. Röschwoog, Elzász) oo Lorenz **Basch**

Településjegyzék:

H-7695 Mecseknádasd (1905 előtt Nádasd)
H-7720 Pusztakísfalú (korábban Pusztafalu)
F-67480 Röschwoog (Roeschwoog)
F-67480 Neuhausel (Neuhaeusel)
F-67160 Oberlauterbach
F-67930 Beinheim
D-50667... Köln
D-76473 Iffezheim

Röschwoog elhelyezkedése

Új tagjaink/Neue Mitglieder:

Szám/Sz.	Név/Name	Cím/Adresse	Tel. Mail
158	Dr. Görög János	1147 Budapest, Lőcsei u. 101.	06 1 251 3751; 06 30 2803-796 gorogjanos@t-online.hu
159	Hölcz Róbert	1037 Budapest, Mátyáshegyi út 55.	06 1 200 7410 h.manyi2@gmail.com
160	Bayer, Pavol	SK-821 05 Bratislava, Gruzinska 18	00421/ 903 659 143 Pavol.bayer@gmail.com
161	Siedl, Ferdinand	D-73349 Wiesensteig, Bergstr. 67	00 49 / 7335 6929 ferdinand@siedl.info
162	Petersohn, Gerhard R.	D-89188 Merklingen, Lerchenweg 5,	00 49 / 7337 6686 psohn@t-online.de

Elthunyt tagjaink/Verstorbene Mitglieder:

Petz Gábor Vilmos

Gungl István

Kilépett tagunk/Ausgetretenes Mitglied:

Haász Rezsőné

Kizárt tagunk/Ausgeschlossenes Mitglied:

Teschner Árpád

Új könyvek a könyvtárunkban / Neue Bücher in unserer Bibliothek

577	Lena Heimhilger	Ich verliere mich
Hol sírjaink domborulnak Temetők
könyve Buch der Friedhöfe
578	Fogarasy Attila-Sax Ibolya	Pilisvörösvár/Werischwar
579		Budaörsi Passió 2009 (DVD)
580	Hudi József	Pénzesgyőr története Geschichte der
Gemeinde Pénzesgyőr
581	Barabásné Deme Zsuzsanna	Historische Lautgeographie von Mérk
und Vállaj
582	Zorn Antal	Emberek, sorsok, események Katymár
múltjából I.
583	Zorn Antal	Katymári doktorok
584	Zorn Antal	Katymár 100 éve egy egyházlátogatási
jegyzőkönyvek tükrében

IMPRESSZUM

AKuFF-Bote – AKuFF Hírmondó
Alapítva 2005-ben

Kiadja: Magyarországi Németek Családfakutató Egyesülete (AKuFF)
H-6500 Baja, Petőfi S. u. 56.

Felelős kiadó: Dr. Pencz Kornél, az AKuFF elnöke

Megjelenik 150 példányban. - Kereskedelmi forgalomban nem kapható.

Nyomdai munka: Boró-Print Bt., Baja

ISSN 2060-2995